

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

HET PLEINTJE
(Il campiello)

komedie in vijf bedrijven

door

1880

Carlo Goldoni

Vertaling : Philip Vermoortel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.2998

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **HET PLEINTJE** op te voeren moet de naam van auteur **CARLO GOLDONI**; vert. **Philip Vermoortel** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/40
ISBN 978-90-385-10378

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Philip Vermoortel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 6 heren)

GASPARINA, karikaturaal neergezette jongedame

DONNA CATTE PANCHIANA (= kletskaus), een oude weduwe

LUCIETTA, dochter van donna Catte

DONNA PASQUA POLEGANA (= slappeling), een oude weduwe

GNESE, dochter van donna Pasqua

ORSOLA, een pannenkoekenverkoopster

ZORZETTO, zoon van Orsola

ANZOLETTO, een marskramer

IL CAVALIERE, een ridder

FABRIZIO, oom van Gasparina

SANSUGA, een herbergier (SANSUGA = bloedzuiger)

SIMONE, neef van Lucietta

DECOR

Een pleintje met enkele huizen.

EERSTE BEDRIJF

Scène I : Catte, Gasparina, Gnese, Lucietta, Orsola, Pasqua, Zorzetto

(Zorzetto komt op met een zak met prijzen en een zak vol bollen voor la Venturina, een Venetiaans loterijspel)

ZORZETTO : Dames, meisjes, engeltjes van mij

Wie doet er mee met de loterij?

Voilà La Venturina, het spel van Carnaval

U gooit een duit en krijgt een bal

Misschien wint u wel deze schaal

Een mooi begin voor dit verhaal.

LUCIETTA : *(vanuit het raam van haar huis)* Zorzetto, ik ben het, Lucietta! Hier, een duit ..

ZORZETTO : Bravo signorina Lucietta, jij mag kiezen wie wint: de hoogste of de laagste.

LUCIETTA : De hoogste! *(terzijde)* Ik hoop dat ik win.

ZORZETTO : Jij zult winnen en niemand anders, signorina! Voilà eentje minder, nog zes te koop, nog zes te koop!

GNESE : *(vanuit haar raam)* Zorzi!

ZORZETTO : Tot je dienst, signorina Gnese.

GNESE : Hier is mijn duit.

ZORZETTO : Gooi maar.

GNESE : Als ik maar iets win! *(gooit geldstuk)*

ZORZETTO : Twee minder, nog vijf over.

ORSOLA : *(vanuit haar raam)* Eila, zie jij niet goed misschien?

ZORZETTO : Signora Orsola, ik was verblind door uw schoonheid.

ORSOLA : Dat zal wel zijn, kleine vleier. Hier zie, een duit voor in je zakje.

ZORZETTO : Drie minder, nog vier over.

LUCIETTA : *(tot Orsola)* Speelt u ook mee?

ORSOLA : Natuurlijk, waarom niet! Wat wint er: hoog of laag?

LUCIETTA : Hoog.

GASPARINA : Oehoe Zorzetto, dag mensen allemaal.

ZORZETTO : Signora Gasparina, geheel tot uw dienst.

GASPARINA : Hier! Vangen! (*gooit het geld*)

ZORZETTO : Dank u voor de moeite, signora. Vier minder, nog drie over!

PASQUA : (*vanuit de deur van haar huis*) Zorzetto kom hier. Ik doe ook mee.

ZORZETTO : We komen eraan, signora Pasqua.

GNESE : Mama, u gaat toch niet meedoen!

PASQUA : Natuurlijk wel. Waarom zou ik niet?

LUCIETTA : Groot gelijk signora Pasqua.

ZORZETTO : Nog twee over!

CATTE : (*vanuit de deur van haar huis*) Oehoe! Ik doe ook mee aan de Venturina!

ZORZETTO : Donna Catte Panchiana!

LUCIETTA : Mama, speelt u ook?

CATTE : Vast en zeker. Hier is mijn duit. Wat wint er?

ZORZETTO : Hoog.

GASPARINA : Wie heeft dat beslist?

ZORZETTO : Hoog kwam ... vanboven te liggen, edele dame.

GASPARINA : Vanzelf? En dat moet ik geloven? Als ik het geweten had, had ik niet meegespeeld.

LUCIETTA : Ga je weer moeilijk doen, ja?

GASPARINA : (*terzijde*) Altijd hetzelfde. Maar wacht, ik zal haar nog wel eens een lesje leren.

LUCIETTA : (*tot Zorzetto*) Vooruit! Ga door!

ZORZETTO : Nog één te koop. Nog één. Wie neemt de laatste bal?

GNESE : Ik!

LUCIETTA : Ik!

GASPARINA : (*gooit een andere duit*) Hier vang!

LUCIETTA : Godverdorie!

GNESE : Eila, eila, ik had ook twee duiten.

ORSOLA : Begint de trekking nog, of begint de trekking niet?

ZORZETTO : De hoogste wint!

LUCIETTA : Laat mij trekken, Zorzetto.

GASPARINA : Gooi die zak naar mij.

LUCIETTA : Geen sprake van, uwe hoogheid. Ik heb het eerst betaald, ik krijg de eerste kans.

GASPARINA : Maar ik heb dubbel betaald.

PASQUA : De jongste zal trekken. Geef de zak aan mijn dochter.

ZORZETTO : Ja maar, dames, aan wie moet ik de zak nu geven?

ORSOLA : Kom, Zorzetto, gooi hem naar je moeder.

ZORZETTO : Opgelet, dames, de hoogste wint! (*gooit de zak naar Orsola*)

GASPARINA : Dit vind ik een echte schande.

ORSOLA : Wie denk je dat ik ben, hè? Eén van je dienstmeiden?

GASPARINA : Nog minder dan dat. Een pannenkoekenbakster.

ORSOLA : Jazeker, ik ben een pannenkoekenbakster. Dat is een respectabel beroep.

GASPARINA : Met een pan over straat lopen en maar koeken bakken, dat is zéker hoogst respectabel.

ZORZETTO : (*Tot Orsola*) Komaan mama, haal alstublieft een balletje uit de zak.

ORSOLA : (*tot Gasparina*) Wie denk je dat je bent, een gravin, een barones ... kakmadam.

GASPARINA : Ik ben wie ik ben, zusjelief. En in elk geval ben ik niet zoals jullie.

LUCIETTA : Dat kan je wel zeggen, ja!

GNESE : Een praatjesmaakster, dat ben je.

ZORZETTO : Wordt er nog getrokken of niet?

GASPARINA : Mijn vader was een vreemdeling, maar een gentleman. En mijn moeder was een chique dame, ook al was ze de dochter van een handelaar.

GNESE : Een handelaar in vodden ja, een voddenman!

GASPARINA : (*Tot Gnese*) En jouw vader was maar een gewoon schoenlappertje. (*Tot Lucietta*) En die van jou stond heel zijn leven achter een ordinair fruitkraam.

CATTE : Hij verkocht fruit, ja, maar vers fruit, lekker fruit.

GASPARINA : Ik heb het met mijn eigen gezien op de piazza: hij pofte kastanjes, dàt was wat hij deed.

PASQUA : Mijn arme man was schoenmaker, maar overal gerespecteerd. Niemand

maakte zolen en hakken zoals hij.

ZORZETTO : Zo kunnen we nog uren doorgaan. Wordt er nog getrokken of niet?

ORSOLA : (*gooit een bal en de zak*) Stoefers allemaal. Hier komt de eerste bal,
Zorzetto.

ZORZETTO : Nummer zestig!

ORSOLA : Is dat goed?

ZORZETTO : Dat kan ik nu nog niet weten.

GASPARINA : Nu ben ik aan de beurt.

ORSOLA : Maar wat een kakmadam.

ZORZETTO : Jouw beurt, signorina Gnese. (*gooit de zak*)

GASPARINA : (*terzijde*) Ik wist het, ik wist het. Hij is verliefd op haar.

GNESE : De ster, de ster! Ik heb de ster! (*gooit de bal en de zak terug naar Zorzetto*)

ZORZETTO : Goed gedaan Gnese. Uw beurt, signora Pasqua. (*geeft de zak aan Pasqua*)

GASPARINA : (*terzijde*) Zijn verdiende loon als die zijn schoonmoeder wordt.

PASQUA : Wat is dit? Wat heb ik getrokken?

ZORZETTO : De dood.

PASQUA : Oh God, wat een ramp!

CATTE : U weet de goeie wel te trekken.

ZORZETTO : (*tot Catte*) Uw beurt, signora Catte. Vangen.

CATTE : (*doet een greep*) Wat is dit? Een pop? Ik kan het bijna niet zien. Wat is dit?

ZORZETTO : De duivel!

GNESE : U weet *ook* de goeie wel te trekken!

CATTE : (*tot Zorzetto*) Heb ik gewonnen?

ZORZETTO : Dat weet ik nu nog niet. Eerst zien wat er volgt.

LUCIETTA : (*tot Zorzetto*) Nu is het mijn beurt.

ZORZETTO : Vangen. (*gooit de zak naar Lucietta*)

GASPARINA : Ik zal wel weer de laatste zijn.

ZORZETTO : Wie trekt hoger dan de ster, wie ...

GNESE : *Ik* heb de ster!

PASQUA : Mijn dochter is voor het geluk geboren.

LUCIETTA : Olala, de maan! Ik heb de maan getrokken.

CATTE : Goed zo, meisje, goed zo. *Mijn* dochter is voor het geluk geboren.

ZORZETTO : Snel, vooruit, kom. Wie trekt hoger dan de maan?

GASPARINA : Nu ben ik aan de beurt.

ZORZETTO : Zeker signorina Gasparina.

GNESE : (*terzijde*) Ik zal die haar mond nog eens dichttimmeren.

ZORZETTO : Kies maar uit, signorina Gasparina. (*gooit de zak*)

GASPARINA : Oooh, kijk eens, wat heb ik getrokken?

ZORZETTO : Dertig.

LUCIETTA : Ik win, ik win!

GASPARINA : Verschoning, signorina, maar ik mag nog eens. Ik heb twee keer betaald.

LUCIETTA : Ik heb gewonnen en niemand zal mij nog verslaan.

GASPARINA : (*trekt nog eens*) Wat heb ik dit keer?

ZORZETTO : Bravo signora, De zon!

GASPARINA : Maar dan heb ik gewonnen. Ik krijg de prijs!

LUCIETTA : Altijd wint ze, die teef.

ZORZETTO : Wat zal het worden, het bord of de schaal?

GASPARINA : Geef me de schaal maar!

ZORZETTO : Wordt u meteen gebracht.

GASPARINA : Nee, wacht. Ik voel dat het mijn geluksdag is. We spelen nog eens. En dit keer beslis ik. De laagste wint.

LUCIETTA : Ik doe niet meer mee. (*terzijde*) Ik word doodziek van dat mens.

GASPARINA : Zeker weten?

LUCIETTA : Heel zeker, dankuwel. (*gaat in huis*)

GNESE : Ik ook.

GASPARINA : Jij ook al, Gnese.

GNESE : Heel zeker, dankuwel. (*gaat in huis*)

ORSOLA : Kom, jongen, we gaan naar binnen. De lucht betreft, straks begint het nog te sneeuwen. Gedaan met spelen. Kom.

GASPARINA : Gedaan met spelen? Gedaan met spelen?

ORSOLA : Jazeker. Gedaan met spelen voor vandaag. (*gaat in huis*)

GASPARINA : Altijd word ik hier behandeld als het vuil van de straat. Maar jullie

zullen de rekening nog wel gepresenteerd krijgen.

ZORZETTO : De schaal, signorina?

GASPARINA : Je mag je schaal houden, jij. Hij kan mij gestolen worden. Ik heb hier veel mooiere. Geef hem voor mijn part aan die trutten als ze hem willen. Ik ben tien keer meer waard dan zij ... ik heb de zon getrokken. (*gaat in huis*)

ZORZETTO : Bravo Zorzetto, goed gedaan

Zeven duiten winst gemaakt

En de schaal niet kwijt geraakt.

En dat ga ik nu meteen gaan investeren

In iets dat mijn maag zal appreciëren!

Scène II : Catte, Pasqua

PASQUA : Wat zeg je daarvan? Altijd prijs, die Gasparina. 't Water stroomt altijd naar de zee.

CATTE : Hoe goddelozer en arroganter, des te meer geluk!

PASQUA : Ik heb haar moeder goed gekend. Altijd lenen. Een beetje zout asjeblief, een beetje peper asjeblief, een beetje dit, een beetje dat. Die arme sloor. Als ze haar ijdele dochter nog kon zien, ze zou zich omkeren in haar graf.

CATTE : Die vreemdeling bij wie ze woont ... geloof jij dat dat haar nonkel is?

PASQUA : Ik weet het niet. Maar er zijn er véél die zeggen van niet.

CATTE : Wat denk je dan dat hij wel is ... Hij zal toch niet haar ...

PASQUA : Ik weet het niet en ik wil het ook niet weten. Voor mijn part is het haar nonkel. Ik doe niet mee aan al die roddels.

CATTE : Ik ook niet. Dat ze maar doet waar ze zin in heeft. Ik bemoei me daar niet mee. Maar 't is wel jammer dat ik nog een onschuldige dochter in huis heb, die haar handel en wandel ziet.

PASQUA : Voor die van jou kan dat geen kwaad, die is al groot genoeg. Maar die van mij ... madonna mia, die is nog geen zestien!

CATTE : Hoe oud denk je dat die van mij is?

PASQUA : Ik weet het niet. Eenentwintig, tweeëntwintig?

CATTE : Tweeëntwintig! Ze is nog geen achttien! Met mij is het ook altijd van dat. De

mensen denken dat ik oud ben, maar dat ben ik niet. Ik heb te hard gewerkt in mijn leven, ik ben versleten.

PASQUA : Hou oud denk je dat ik ben?

CATTE : Madonna mia ... daar heb ik geen idee van. Tussen de zestig en de zeventig?

PASQUA : Wablief? Het is gelukkig algemeen geweten dat je half blind bent.

CATTE : Hou oud ben je dan wel?

PASQUA : Drieënveertig.

CATTE : Drieënveertig ... dat valt mee. En hoe oud denk je dat ik ben?

PASQUA : Tachtig.

CATTE : Maar enfin! Ik ben jonger dan jij.

PASQUA : Maar je bent bijna al je tanden kwijt.

CATTE : Lieve meid, allemaal uitgevallen. Je had me eens moeten zien toen ik jong was.

PASQUA : Wat zei je?

CATTE : Ben je doof?

PASQUA : Een beetje, aan dit oor.

CATTE : Ja, dat krijg je als je zo oud wordt als jij.

PASQUA : Als je eens wist wat ik allemaal heb meegemaakt. Maar basta daarover. De hemel zal mijn echtgenoot vergeven.

CATTE : 't Is misschien een beetje raar om zeggen, maar vroeger was ik een knappe meid. Alle mannen knipoogden naar mij. Maar wat moet ik nu nog beginnen ... zonder tanden. Voel eens (*steekt één van Pasqua's vingers in haar mond*). Ik heb hier die twee nog ... en voel je die grote, eh? En mijn tandvlees, zo stevig als leer.

PASQUA : Kan jij nog eten?

CATTE : Als er iets te eten is!

PASQUA : Wat zei je?

CATTE : Zo doof, niet te geloven.

PASQUA : Wacht, kom even bij me binnen.

CATTE : Nee. Ik ga weg. Ik moet mijn dochter in de gaten houden.

PASQUA : Ze zou beter zo rap mogelijk trouwen.

CATTE : Was dat maar waar.

PASQUA : Laat haar trouwen met die Anzoletto. Je weet wel, die marskramer.

CATTE : Als hij haar zou willen, direct. Maar hoe zit het met jouw dochter?

PASQUA : Oh mens, begin daar niet over. Was die jongen van Orsola maar een beetje ouder.

CATTE : Dat wordt hij vanzelf wel.

PASQUA : Ja, maar wij zitten er intussen wel mee. Was ze, onder ons gezegd, maar onder de pannen. Als ik opnieuw kan trouwen, ik zeg niet nee.

CATTE : Ja, hier staat er nog zo een. Als mijn dochter de deur uit is, zal ik mijn ogen eens goed de kost geven, dat garandeer ik je.

PASQUA : Ze moet zo gauw mogelijk de boot in en dan, Catte, gaan wij trouwen.

CATTE : Zo is dat, beste meid. Ik ben wel niet meer van de jongste, maar ik ken er nog minstens vier die op mij wachten.

PASQUA : En ik dan! Op dat ene oor na, werkt al de rest nog zo goed als toen ik twintig was. Ik zie je straks nog wel, Catte. (*gaat naar binnen*)

CATTE : Ja, tot ziens. (*gaat naar binnen*)

Scène III : Cavaliere, Gasparina

GASPARINA : (*vanuit haar raam*) Wat een prachtige dag vandaag ... Heerlijk om eens uit te gaan. Maar dat mag niet ... van mijn oom. Die zit altijd met zijn neus in de boeken en houdt mij hier gevangen. Ik zit hier te verwelken. Zo vind ik nooit de man van mijn dromen.

(*Cavaliere komt zwierig het pleintje op en groet Gasparina wanneer hij langskomt. Gasparina maakt een buiging. Cavaliere wandelt wat rond en draait zich plots om om haar nogmaals te groeten. Gasparina antwoordt opnieuw met een buiging. Cavaliere loopt weer wat rond en werpt plots een kushandje naar Gasparina. Gasparina antwoordt met een sierlijk kushandje. Cavaliere begeeft zich naar de herberg, maar keert dan op zijn stappen terug met de bedoeling een gesprek te beginnen met Gasparina, maar hij bedenkt zich, maakt nog een buiging en gaat naar de herberg. Voor de deur blijft hij staan, gooit nog een kushandje en gaat naar binnen*)

Wat een man, wat een gentleman! En zo ... gedistingeerd. Een groet, een buiging ... kon ik die oom van mij maar eens, maar ja ...

Scène IV : Gasparina, Sansuga

SANSUGA : (*komt uit de deur van de herberg*) Goedemorgen Signorina!

GASPARINA : Goedemorgen Sansuga!

SANSUGA : Kent u die heer die bij mij logeert?

GASPARINA : Nee. Wie is hij?

SANSUGA : Een Cavaliere!

GASPARINA : Werkelijk!

SANSUGA : Ja! En 't zit zo ... hij vraagt mij om u te komen zeggen dat hij ... een oogje heeft op u. Voilà. Liefde op het eerste gezicht.

GASPARINA : Je weet toch wie ik ben, hoop ik.

SANSUGA : Natuurlijk weet ik dat.

GASPARINA : Als je dat zo goed weet, dan zou je ook moeten weten dat het niet past om mij zulke dingen te zeggen.

SANSUGA : Oh, maar ik bedoelde er niets verkeerd mee ... Ik moest u alleen maar komen zeggen dat u ... misschien een keer ... "goedemorgen" kunt zeggen tegen hem.

GASPARINA : Tot nog toe heeft hij niets tegen me gezegd.

SANSUGA : Hij durfde niet.

GASPARINA : Zeg hem maar dat hij geen schrik moet hebben.

SANSUGA : Dus ... als hij naar buiten komt wilt u wel iets tegen hem zeggen?

GASPARINA : Zeg hem maar van ja.

SANSUGA : 'k Ga het hem direct vertellen.

GASPARINA : Oehoe! Weet hij dat ik niet getrouwd ben?

SANSUGA : Natuurlijk!

GASPARINA : En weet hij dat ik een keurige, welopgevoede dame ben die gestudeerd heeft, ook al heb ik het ... niet al te breed.

SANSUGA : Ik heb het hem allemaal verteld. Wacht daar even. (*gaat in de herberg*)

GASPARINA : Verschrikkelijk dat ik geen bruidsschat heb. En van mijn oom valt niet veel te verwachten. Die blijft wel zeggen "hoog tijd dat je trouwt", want hij wil van me af, maar ik weet niet of hij geld heeft en hoe kan ik zonder geld een man vinden?

(men hoort Fabrizio van binnen roepen "Gasparina")

Ja oom, ik kom, ik kom. *(terzijde)* Dat is hem. Als ik het aan hem overlaat, sterf ik oud en eenzaam. *(gaat naar binnen)*

Scène V : Cavaliere, Lucietta

LUCIETTA : *(vanuit het raam)* Waar blijft hij toch. Anzoletto! Drie uur te laat. Hij had hier al lang moeten zijn. Anzoletto! Altijd hetzelfde met jongens. Nooit van hun woord, altijd te laat.

(Cavaliere kijkt naar Gasparina's huis vanuit het raam van de herberg)

Wie is dat? Staat die mij nu te bekijken of niet?

CAVALIERE : Ze lijkt op haar en toch lijkt ze niet op haar. *(twijfelt of hij nu Gasparina voor zich heeft of niet.)*

LUCIETTA : Anzoletto!

CAVALIERE : *(twijfelt nog steeds)* Zij is het niet, maar daarom is ze niet minder knap! *(kijkt nog eens)*

LUCIETTA : Als hij niet ophoudt met gluren, gooi ik een kruik naar zijn waterhoofd.

CAVALIERE : Ik versta niet wat ze zegt. *(groet haar)* Excuseer signorina, ik ...

LUCIETTA : *(groet terug)* Een andere keer schone meneer.

Scène VI : Anzoletto, Cavaliere, Lucietta

(Anzoletto komt op, maar ziet wat er gebeurt en verstoopt zich even)

CAVALIERE : (*groet weer*) Excuseer signorina, wat zei u?

LUCIETTA : (*groet weer*) Tot uw dienst meneer!

CAVALIERE : (*groet weer*) Geheel de uwe, schone signorina!

ANZOLETTO : (*komt op met een mand op zijn rug, duidelijk geïrriteerd*) Vlaamse naalden! Hollands garen!

LUCIETTA : Anzoletto!

ANZOLETTO : Boordsel voor rokken en schorten! Vlaamse naalden!

LUCIETTA : Anzoletto!

ANZOLETTO : (*dreigend*) Ik heb alles gezien!

CAVALIERE : Signorina, u mag alles kopen wat u wenst, ik betaal!

LUCIETTA : Dank u signore. (*terzijde*) Als ik iets nodig heb, zal ik het zelf wel betalen. (*tot Anzoletto*) Anzoletto, wacht, ik kom naar beneden! (*gaat naar binnen*)

CAVALIERE : Wat een schatje! (*tot Anzoletto*) Jongeman!

ANZOLETTO : Cavaliere!

CAVALIERE : Alles wat ze nodig heeft, wordt door mij betaald.

ANZOLETTO : (*terzijde*) Bedrogen heeft ze me, die teef!

Scène VII : Anzoletto, Cavaliere, Gnese

GNESE : (*vanuit haar raam*) Anzoletto!

CAVALIERE : Niet te geloven, zoveel schoonheid op één pleintje!

GNESE : Heb je boordsel?

ANZOLETTO : Ja!

CAVALIERE : Geef de signorina alles wat ze wenst. Ik betaal.

GNESE : Wablief?

CAVALIERE : Zeker, signorina, alles wat u wenst. Ik betaal.

GNESE : (*enigszins geïrriteerd*) Kom binnen Anzoletto. (*gaat naar binnen*)

ANZOLETTO : Ik ben al onderweg! (*gaat binnen in het huis van Agnese*)

CAVALIERE : Zo hartstikke veel mooie jonge meisjes!

Scène VIII : Cavaliere, Lucietta

LUCIETTA : (*aan de deur van haar huis*) Die is goed. In plaats van op mij te wachten, gaat hij binnen bij Gnese!

CAVALIERE : (*vanuit het raam van de herberg*) Een beetje geduld, lieve signorina, hij zal zo terug zijn.

LUCIETTA : Geduld, geduld. (*terzijde*) Ik zal hem eens goed op stang jagen. Zijn bloed zal koken als hij me ziet aanpappen met die idiote Cavaliere.

CAVALIERE : Hoe heet jij, liefje?

LUCIETTA : (*gemaakt lief*) Lucietta.

CAVALIERE : Lucietta! ... Ben je getrouwd?

LUCIETTA : Nee Cavaliere.

CAVALIERE : Dan ben je nog een maa ... een meisje?

LUCIETTA : Als ik iets ben, dan is het wel dat, Cavaliere.

CAVALIERE : Wacht, ik kom naar beneden.

LUCIETTA : Wie houdt u tegen?

(*de Cavaliere gaat naar binnen*)

(*terzijde*) Het zal er nogal stuiven als hij ons samen ziet. Dat zal hem leren mij altijd te laten wachten.

Scène IX : Catte, Lucietta

CATTE : (*vanuit het huis*) Lucietta!

LUCIETTA : Ja ja, roep maar. Ik zal hem eens goed zijn zaligheid geven.

CATTE : (*komt uit de deur*) Wat doe jij hier op straat?

LUCIETTA : Niets.

CATTE : Je bent slecht gezind. Wat is er gebeurd?

LUCIETTA : (*begint te huilen*) Die uil van een Anzoletto ... hij komt op het pleintje ... ik roep hem ... en hij wacht nog niet eens tot ik beneden ben.

CATTE : Maar hij zal wel direct terugkomen.

Scène X : Catte, Cavaliere, Lucietta

CAVALIERE : (*komt uit de herberg*) Hier ben ik.

CATTE : (*tot Lucietta*) Wie is dat?

LUCIETTA : (*tot Catte*) Sssst.

CAVALIERE : Wie is die ... oude vrouw, signorina?

LUCIETTA : Mijn mama.

CATTE : Oude vrouw? U zou beter uw bril opzetten. Oude vrouw!

CAVALIERE : Vergeef mij signora. Uw dochter is van een zeldzame schoonheid!

CATTE : Natuurlijk. Ze lijkt op mij als twee druppels water.

Scène XI : [Anzoletto], [Catte], Cavaliere, Gnese, Lucietta

(*Anzoletto komt uit het huis van Gnese*)

CAVALIERE : Ah, voilà de koopman. Koop maar alles wat u wenst. Ik betaal. (*toont zijn geldbeurs*)

GNESE : (*vanuit het raam*) Lucietta! Ik heb voor vier duiten boordsel gekocht van Anzoletto.

LUCIETTA : (*terzijde en ontstemd*) Dat zal wel zijn!

CAVALIERE : Zelfs al had u voor dertig duiten gekocht. Ik betaal alles.

GNESE : Niets van. Ik heb gekocht wat ik nodig heb en ik heb het zelf betaald. Ik neem geen geld aan van vreemde heren. Hier in Venetië doen wij zo iets niet. (*gaat naar binnen*)

Scène XII : Anzoletto, Catte, Cavaliere, Lucietta

CAVALIERE : (*terzijde*) Niets voor mij die kleine trotse jongedame. (*tot Lucietta*) Kom, liefje, kies maar uit.

LUCIETTA : Ik heb niets nodig. (*tot Anzoletto*) Blijf uit mijn buurt jij stuk gemene, valse, onbetrouwbare ...

ANZOLETTO : Eila! Wie heeft er hier redenen om kwaad te zijn?

LUCIETTA : Jij alleszins niet. Meneer heeft geen tijd, meneer gaat weg in plaats van op mij te wachten.

ANZOLETTO : En de signorina staat te flikflooiën van zodra ik mijn rug gekeerd heb.

CATTE : Kalm, Anzoletto, kom binnen, kom.

ANZOLETTO : Nog voor geen miljoen kom ik nog binnen bij u. Geen voet zet ik daar nog binnen. (*gaat weg*)

CAVALIERE : Oeioei, Romeo is boos. Kom, liefje, een ringetje om je te troosten. (*haalt een ringetje boven voor Lucietta*) Is het niet prachtig?

LUCIETTA : Gegroet, schone meneer, en dank u voor uw ringetje. (*gaat af zonder het te nemen*)

CATTE : Ze is niet welgezind, signore Cavaliere van kweetnietwaar.

CAVALIERE : Ik begrijp niet waarom ze ...

CATTE : U kunt de ring ook aan mij geven, natuurlijk.

CAVALIERE : Een prachtidee signora. Ik geef hem aan u en u geeft hem aan uw dochter in mijn naam. (*geeft haar de ring en gaat binnen in de herberg*)

CATTE : Daar zult u toch wel naar kunnen fluiten, Cavaliere. Ik houd hem lekker bij mij. Als ik hertrouw, zal hij goed van pas komen! (*gaat naar binnen*)